

Mistrzostwa świata: Włochy-Austria 1:0, Czechy-Niemcy 3:1

25 bramek w 6-ciu meczach Ligi

Ruch-Garbarnia 7:4, Wisła-Strzelec 3:0, Pogoń-Legja 1:0, Warta-ŁKS 2:0, Warszawianka-Podgórze 3:2, Polonia-Cracovia 2:1
Peggy Scriven (Anglia) i Gottfried Cramm (Niemcy) mistrzami Francji

2-gi start Narodowej Drużyny Kolarzy

Lwów, 3. 6. — Tel. wł. Pogoń — Lechia 1:0 (0:0). — Bramkę zdobył Nachaczewski. Sędziował p. Rumpel z Krakowa.

Legja: Akimow, Martyna, Szcotkowski, Szaller, Kubera, Przedziecki II, Wypijewski, Przedziecki I, Nawrot, Łysakowski, Rajdek.

Pogoń: Albański, Jeżewski, Bercza, Deutschman, Hanin, Wasiewicz Nachaczewski, Zimmer, Matyas II, Niechciol.

Mecz dzisiejszy był prosto kompromitacją polskiego piłkarstwa, to też nie wiele brakowało, by widownia demonstrowała gwizdem przeciwko tego rodzaju widowisku. Legja przyjechała zdaje się do Lwowa z chęcią uratowania jednego punktu i ograniczenia się wobec tego do gry defenzywnej.

System ten był tem skuteczniejszy, że napad Pogoni poruszał się na boisku jakgdyby po mazi, zaciął zupełnie ambicję i szybkość, nie mówiąc już o strzałach. Pod tym względem dokazywano wyrobów cudów: Matyas II już w 5 minucie egzekwując rzut karny, strzelił lekko bramkarzowi Legji w rękę.

Na dobitkę z tego chromała też pomoc lwowian. Tęczy się to Deutschmanna, który ustawicznym przetrzymywaniem piłki marnował korzystne sytuacje. Nie lepiej dysponowany był Hanin. Jaśniejszy

ANGIELKA PEGGY SCRIVEN powtórzyła swój sukces z roku ubiegłego, zdobywając tytuł mistrzyni tenisowej Francji.

GINNASTYKA BOKSERÓW NA POKŁADZIE BERENGARJI
 Trener Starna (na prawo) prowadzi poranną lekcję naszej ekspedycji za Ocean.

punkt drużyny stanowił Wasiewicz. Niespodziankę natomiast sprawiła obrona Pogoni. Zarówno Jeżewski jak i Bercza wywiązali się zupełnie dobrze ze swego zadania, dając sobie radę tak przy wykopach, jakoteż w bezpośredniej walce. Albański w 1-szym okresie o-mal nie puścił fatalnie bramki. — Legja przedstawiała się bardzo słabo. Obrona dość niepewna, wykopy Martyny szły przeważnie na aut.

W pomocy wybijał się środkowy Kubera, Szaller początkowo dobry, pod koniec opadł na siłach. Dobrze spisywał się Przedziecki.

Napad ograniczał się prawie wyłącznie do nagłych ataków. Najlepiej wypadli w nim Nawrot i w pierwszej połowie Łysakowski. — Gra przyniosła już w pierwszych minutach emocje w postaci niewykorzystanego przez Pogoń rzutu karnego, potem gra wyrównana.

Po przerwie Pogoń przesiaduje ustawicznie na połowie Legji, ale napastnicy lwowian wogóle nie dochodzą do strzału, podczas gdy Legja gra widocznie na czas.

W 28 minucie Wypijewski przedostaje się nagle pod bramkę Pogoni i tylko szczęśliwym trafem piłka idzie tuż obok słupka. Pogoń uzyskuje szereg rogów, które jednak do niczego nie doprowadzają.

Przeistawienie Niechciola na lewe skrzydło wnosi do ataku nieco życia. Na 5 minut przed końcem gwałtowny zryw Pogoni i doskonała akcja Wasiewicz — Matyas — Niechciol zakończona lekkim podaniem piłki do Nachaczewskiego, przynosi strzał i zwycięstwo dla gospodarzy. Sędzia słaby.

KRAKÓW, 3. 6. — Tel. wł. — Warszawianka — Podgórze 3:2 (1:0). Bramki dla Warszawianki strzelili Korngold (2) oraz Stollenwerk, dla Podgórza Mycioń i Guzda. Sędzia p. Stopa.

Spotkanie dwu outsiderów ligowych nie wzbudziło w Krakowie większego zainteresowania: zebrało się zaledwie 1000 widzów. Zawody rozegrane w dość powolnym tempie ożywiły się dopiero pod koniec, kiedy wyrównały się szanse obu zespołów i każda minuta decydowała o wyniku. Pierwsze natomiast chwile nie należały do zbyt ciekawych, szczególnie iż gospodarze grali do przerwy dość ospale.

Zwycięstwo gości unać należy za zasłużone, gdyż przedstawiali oni zespół wyrównany i nie mający słabych punktów. Podgórze natomiast, które wystąpiło bez Kowalkowskiego i Koczwały, miało jeden ze swych najsłabszych cwi.

Do przerwy goście mają lekką przewagę, uzyskując w 17-ej min.

PO MECZU Z POLKA
 Aussem była tak wyczerpana, iż musiała skorzystać z pomocy Boussusa, aby udać się do szatni

DE STEFANI I VON CRAMM
 wchodzi na kort centralny stadionu Roland Garros, aby rozegrać mecz półfinałowy.

po przeboju Korngolda prowadzenie ze strzału Stollenwerka. Skolei obie drużyny miały szereg pozycy-cy podbramkowych, jednak nie-

wyzyskanych. Po przerwie sędzia w 4-ej min. dyktuje rzut karny za foul obrońcy Podgórze: Korngold wyzyskuje go pewnie.

ZŁAPIE, CZY PUSCI DO BRAMKI?
 Oto zagadka, która gnebi Pazurka, patrzącego na efekt strzału Łyka i wywrotkę bramkarza „Austrii”, Müllner chwycił piłkę na samej linii!

Wynik nie utrzymuje się jednak długo, gdyż w 3 min. później Mycioń wyzyskuje zamieszanie w sytuacji podbramkowej, uzyskuje pierwszy punkt dla gospodarzy. To podlitca zespół Podgórze, które atakuje obecnie ambitnie i w 14-ej min. wyrównuje z rzutu karnego za rękę obrońcy. Obecnie gra się ożywia, obie drużyny dają do zwycięstwa, a więcej szczęścia ma Warszawianka, która tuż przed końcem za rękę na polu karnem egzekwuje jedenastkę.

W Warszawiance wyróżnili się Rusin, Pawlak, Sroczyński oraz natka ataku. Podgórze miało najlepszego gracza w Kreście, reszta pozostała normalnego poziomu. Sędzia p. Stopa niefortunnie decyzjami krzywdził obie drużyny, w znacznym stopniu jednak gości.

Warszawianka: Jachimek, Rusin, Pawlak; Materski, Sroczyński, Hahn; Korngold, Prossator, Zwierz, Piliszek, Stollenwerk.

Podgórze: Matusiak; Kasina II, Dzierwa; Grabiarz, Kret, Brożek; Seborowski, Guzda, Kasina I, Mycioń, Gamaj.

ŚLYNNY KIEROWCA WŁOSKI NUVOLARI został w tym roku wyraźnie opuszczony przez... szczęście i szuka ratunku zmieniając ciągle maszyny. Widzimy go właśnie przed startem na Maserati 3000 ccm.

TROJANOWSKI II i CZYSZ kwalifikują się do reprezentacji Polski przeciwko Włochom, zajmując dwa pierwsze miejsca w eliminacji na 100 metr.

MISTRZ AUSTRII i ZDOBYWCA PUHARU, znakomity zespół wiedeńskiej Admiry, pokonał Lwów 4:0, a Śląsk 5:3

Zamiast szczęścia lepiej mieć atak...

Jeden udany strzał Szczepaniaka przynosi Polonii dwa punkty w meczu z Cracovią

WARSZAWA. 3.6. — Polonia — Cracovia 2:1 (1:0). Bramki dla zwycięzców strzelili Zgliński i Szczepaniak dla pokonanych Zembaczyński. Sędzia p. Leracz.

Kto widział ostatnio Polonię mógłby założyć się o konia z rzedem przeciwko dziesięciu groszom, że drużyna warszawska nie może ocalić jednego choćby punktu z walki z Cracovią.

Zakład ten możnaby jeszcze podwoić po pierwszym kwadransie gry, kiedy białoczerwoni opanowali, mimo gry pod wiatr, boisko. A jednak... jednak Polonia wygrała. Czy zasłużenie? — Nie, szczęśliwie, wyszukując 50 procent okazji bramkowych, podczas gdy krakowianie wykorzystali ich może tylko 20 procent.

Spragniona zwycięstwa swych faworytów publiczność szalała wprost z radości; no meczu na boisko wpadł tłum najmłodszych miłośników piłki nożnej, aby tylko dotknąć się do swych ulubieńców, aby ulowić urzynek rozmowy, aby protekcjonalnie chwalić za odniesiony sukces.

Mało tego — kiedy na 5 minut przed końcem padła decydująca o zwycięstwie bramka, wyczuwano się, jak oczy całej prawie widowni pchają wskazówkę zegara do celu jej podróży.

Dwa te zjawiska wskazują z jednej strony, jak łatwo Polonia mogłaby sobie zdobyć w stolicy wielką popularność, a z drugiej — jak mało publiczność wierzy w sukcesy i dobrą grę swej faworytki.

I ma częściowo rację. Drużyna warszawska nie brakuje bowiem formacji, bez której zwycięstwo można uzyskać tylko furksem, dzięki szczęśliwemu zbiegowi okoliczności. Formacją tą jest napad. Przypatrzmy się jego składowi w zestawieniu: Zgliński, Seichter, Łańko, Alaszewski, Puchniarz. Jedyny gracz „młody” w tym kwintecie, to Zgliński, reszta ma za sobą wiele lat gry, odpowiednią do nich ilość meczów, granych, a żenit swej formy już dawno za sobą.

To też jednego właśnie Zglińskiego można traktować jeszcze jako materiał do wyrobienia: przy usilnej pracy dobrego trenera za rok — półtora możnaby z niego prawdopodobnie wytopić nieco szlachetnego kruszcza piłkarzkiego.

Reszta — to szmelc. Seichterowi brakuje techniki przy rzucie w pomocy, cóż więc może nieborak zrobić w napadzie!

Łańko dobry technik, ale statysta z zawodu, nie chce, czy nie potrafi trzy

JEDEN Z NIEWIELU GROŹNYCH ATAKÓW LIPSKA NA BRAMKE LIGI. Martyna jest już tylko bezsilnym świadkiem akcji dwu Niemców, którym przeciwstawia się Albański.

mać piłki dłużej przy sobie i pozbywa się jej poprzedzając — trzeba czy nie trzeba.

Alaszewski, niezły na środku pomocy, w napadzie gubi się kompletnie, wskutek braku techniki piłki.

Puchniarz, jak na siebie, niezły, ale obiektywnie nie reprezentuje nic ciekawszego.

Gdyby napad ten był oparty o równe słabe tyły, nie byłoby nad czym się rozwodzić. Ale przecież Polonia ma defenzywe naprawdę wcale dobrą, w której nazwiska takie, jak Bułanow, Szczepaniak, Zastawniak, czy Korniejewski nie są tylko piękną etykietą, ale reprezentują i wartościową treść.

Wniosek z naszych wywodów jest prosty: dopóki Polonia blednąc z obecnym napadem nie wyhoduje sobie równocześnie nowych sił dla całkowitego odmlodzenia swej ofensywy, nigdy nie stanie się drużyną wartościową.

Gra Cracovii optycznie wypadła przyjemnie, w każdym razie o wiele lepiej, niż jej pokonców. U białoczerwonych jeden grał bardziej efektywnie, drugi mniej, jeden był w lepszej formie, drugi w gorszej, ale każdy znał swój fach, każdy potrafił dać sobie radę z piłką i wdział czegoś mniej więcej chęć od niego partner.

Cracovia przegrała, bo Polonia miała szczęście, bo jej gracze nie umieli strzelać i wreszcie — bo obrona warszawska nie łatwa była do zgrzybnienia. Gdyby jednak mecz ten punktować, jak boks, trzeba by białoczerwonym przyznać zupełnie wyraźne zwycięstwo, dzięki zdecydowanej przewadze w polu, stylowi i klasie ich gry.

Rywalki stanęły przed sobą w zestawieniach następujących: Polonia — Korniejewski, Pglowski, Bułanow, Zastawniak, Alaszewski (Szczepaniak), Odrowąż, Zgliński, Szczepaniak (Seichter), Łańko, Seichter (Alaszewski), Puchniarz.

Cracovia — Ofinowski, Pająk, Doniec, Ziłka, Chruściński, Mysiak, Rusinek, Zielinski, Malczyk, Ciszewski, Zembaczyński.

Do 30-ej min. Cracovia naogół przeważa w polu, ale mimo to nie potrafi uzewnętrznić swej wyższości; ani w sytuacjach podbramkowych, ani też w strzałach. Zresztą gra nie jest łatwa, gdyż silny wiatr przed burzą i fatalnie fałszująca piłka, sprawiają obu stronom, a zwłaszcza gospodarzom poważne trudności. Ten wiatr jest też przedewszystkiem autorem pier-

wszel bramki, strzelonej przez Polonię: Seichter ze swoistą „techniką”, po kolanie, pończosze i szpicu pola piłkę pod bramkę gości, Ofinowski, chwytając ją nie oblicza dobrze fałszera, piłka odbija się od niego, a nadbiegający przystojnie Zgliński lokuje ją bez przeszkód w siatce.

W parę minut potem nadarza się Polonii podobna okazja, kiedy piłka strzelona przez Łańkę ociera się o nogę obrońcy, aby... trafić w słupki i wrócić spowrotem w pole.

Po przewie, przekroponieje deszczem sytuacja zmienia się o tyle, że wraz z wstawieniem Alaszewskiego do napadu linia ta traci wszelki sens w swych akcjach.

MAKABI OTWIERA PRYZYSTAŃ W WARSZAWIE. Moment przemówienia prezesa klubu, dr. Farbera, którego otaczają członkowie zarządu dr. Graber, Złotykamień, Zybercweig, Rozengarten, Lew i Woloch.

Cracovia jest jednak również słaba w ofensywie. Poza Ciszewskim nikt nie gra w całym kwintecie naprawdę dobrze. Malczyk i Rusinek liczą raczej na ostrość swej gry, niż na jej walory techniczne. Zielńskiego wogóle mało widać, a Zembaczyński choć bardzo szybki i ruchliwy, jest jednak bardzo jeszcze surowy.

To też bramka wyrównująca jest tak samo podłej marki jak gol strzelony przez Polonię. W 15-ej min. strzela Ciszewski, Korniejewski robinzonuje, ale choć ma czas piłki nie chwytają, tylko wybijają w pole, a nadbiegający Zembaczyński lokuje ją w siatce.

Gol zwycięski, który nadł na 5 min. przed gwizdem końcowym Polonię może śmiało uważać za jeden z najmniej spodziewanych uśmiechów losu. Z jej defenzywnego sposobu gry (Seichter gra jako czwarty pomocnik) widać bowiem było wyraźnie, że gospodarzom chodziło choćby o utrzymanie remisu, zwłaszcza, że kontuzjowany w nogę Bułanow po każdym kopnięciu piłki coraz bardziej kulka. Tymczasem przychodzi korniejewski, Łańko strzela go głęboko w pole, skąd Szczepaniak pięknym wolejem posyła piłkę w prawy róg.

Sędzia p. Leracz nie dorósł do powierzonego mu zadania.

Finlandja ciągle na czele lekkiej atletyki w Europie. Pochlebny głos o naszych piłkarzach

Helsinki, 28 maja.

Wspaniały sezon lekkoatletyczny zaczął się dopiero teraz, ale że w ciągu ostatnich czterech tygodni pogoda była fatalna, brak jeszcze lepszych rezultatów. Dopiero ubiegła niedziela przyniosła szereg dobrych wyników, przedewszystkiem rekord Europy — Perasalo w skoku w swym rodzinnym mieście Seinajoki. Zaczął od 170, wszystkie wysokości do 195 pokonał za pierwszym skokiem, 2 mtr. skończył za drugim razem, tak łatwo, że mógł być też skoczyć 202 — 203. Za trzecim skokiem też omal że nie przeszedł 203. Trzeba nadmienić, że przez cały dzień padał deszcz, skocznia była ciężka, tak że w sezonie można od Perasalo oczekiwać jeszcze lepszych rezultatów. Matti Jaervinen zaczął zawody od rzutu trochę ponad 75 mtr., Pentilla i Sipala rzucili 65.11 i 64.93. Kotkas też nie próżnował; w St. Mi-

ceku małym miasteczku w środku kraju, miał on kulę 14.01, dysk 44.83 wyżej 190. Zapytałem go czy nie myśli o tym, żeby się poświęcić dziesięcioboju.

Konflikt F. I. F. A.

W tonie F.I.F.A. syczy się na ostrym konflikt. Południowa Ameryka z Urugwajem, Chile i Peru na czele grozi wystąpieniem ze Związku. Jest to wynikiem polityki F.I.F.A. wobec pierwszych mistrzów świata w Urugwaju, które nie cieszyły się łaską Związku, w przeciwieństwie do obecnych mistrzostw w Italii.

Rozdrażniło również państwa południowe amerykańskie stanowisko F.I.F.A. w sprawie meczu olimpijskiego Chile — Argentyna. Chile zawiadomiło o rozgrywce na trzy dni przed meczem, tak że państwo to nie mogło zjechać na mecz. Jak ironicznie piszą Urugwajczycy, F.I.F.A. nie zdała egzaminu z geografii i zapominała jakie odległości dzielą Chile i Argentynę. Chile ma zażądać od F.I.F.A. zwrotu kosztów swych przygotowań do mistrzostw.

Owszem, ale jestem trochę z ciężki i dlatego tyczkę i 1500 mtr. mam bardzo słabe. Poza tym nie jestem dość szybki.

Były mistrz olimpijski Larva zaczął znowu trenować i nawet bierze udział w zawodach; w Tampere pokonał on po ciężkiej walce na 1500 mtr. Suomela i Kurkela, a że są oni dobrymi średniostanowcami można przypuszczać, że Larva wraca do dawnej formy. Ja coprawda nie wierzę już w niego.

Kuntsi rzucił nieoficjalnie na treningu kulą 16.40 i można się po nim więcej spodziewać dobrze, niż po Alarotu, który miał ostatnio 15.06.

A teraz trochę o sporcie zawodowym. Amatorski mistrz Europy wagi ciężkiej Gunnar Baerlund, debiutuje jako zawodowiec 10 czerwca w Goeeborgu. Przeciwnikiem jego jest Anglik Jeff Wilson, bokser wysokiej klasy, który pobili mistrza Anglii Jack Petersena, Benneta, Junga i t. d.

Jules Ladoumegue występować będzie w lipcu w stadionie sztokholmskim. Ma to być pokaz biegu w czasie „Święta dziecka”.

Mówiłem z sędzią meczu Polska — Szwecja Tuhkunemem: — Drużyna polska była w polu fenomenalna — powiedział p. Tuhkunen — ale pod bramką słaba. W polu tylko Keller stał na tym samym poziomie co Polacy. Było prawdziwie przyjemnością patrzeć na ich grę: byli to prawdziwi żonglerzy, jeśli chodzi o technikę, ale bramkę strzelać nie umieli. Polacy grali niewątpliwie lepiej od Szwedów i gdyby mieli lepszych obrońców, twierdzi stanowczo, że wygarłby spotkanie. Para obroń-

ców była poprostu zła, o klasę gorsza od innych graczy.

Mniej więcej to samo powiedział p. Tuhkunen w wywiadzie dla Suomen Urheilulehti.

G. Jansson.

20 LAT LW. O. K. S. Mjr. Mirski przyjmując życzenia od płk. Oresta Dżułyńskiego, pierwszego członka lwowskiego kolegium sędziów.

SZTAFETA 4 x 1500 MTR. rozegrana na przerwie meczu Liga — Lipsk 5:0. Kusociński dogania przeciwnika.

MILLER I JURKOWSKI, zawodnicy A. Z. S., na taśmie biegu 800 mtr. w Parku Sobieskiego.

MISTRZOSTWA POLSKI SIATKÓWKI W WILNIE skupiły cztery zespoły: A.Z.S.—Warszawa, Sokół — Grudziądz, A.Z.S.—Wilno i A.Z.S.—Lwów.

PREZENTACJA JEZDZCÓW W ŁAZIENKACH miała miejsce przed rozpoczęciem wielkich międzynarodowych zawodów konnych.

SIDOROWICZ zwycięzca Kusocińskiego w sztafecie 3x100 mtr.

Sukces jakich mało...

Warta zwycięża Ł. K. S. 2:0 na jego własnym boisku

ŁÓDŹ, 3. 6. — Tel. wł. — Warta — ŁKS 2:0 (0:0). Bramki zdobyli Kryszkiewicz i Szerfke. Sędzia p. Seidner z Krakowa.

Kameleonowa forma ŁKS zaczyna już denerwować. Po względnie dobrej grze z Ruchem i nadspodziewanie udanej z berlińska Minerva przyszło dziś rozczarowanie.

Wszak w tym składzie ŁKS gra już niejedną mecz, a tymczasem mać spodziewanego lepszego zrozumienia się poszczególnych linii tworzą się między nimi luki. Nieekonomiczna i w dodatku pozbawiona efektu gra do tyłu leży już w nałogu łodzi.

Zasłużone zwycięstwo odniosła Warta w pierwszym rzędzie dzięki lepszemu opanowaniu piłki, większej szybkości i natychmiastowej decyzji.

ŁKS zawiódł fatalnie. Jedynie bramkarz który miał kilka dosko-

nalych momentów i Szaniawski na skrzydle stali na wysokości zadania. Wszyscy inni zawiedli i to w poważnym stopniu. Najgorzej wypadł już Tadeusziewicz.

W drużynie poznańskiej nie było wyraźnie słabego punktu. — Wszyscy grali ambicie, prostymi środkami ale szybko i z głową. Zeszli też z boiska żegnani oklaskami.

Mecz rozpoczyna ŁKS z wiat-

rem i odrazu zapowiada się gra żywa i interesująca.

W 12 min. następuje gorący moment pod bramką Fontowicza: Herbstreich jednak chybia, a w chwili później strzela obok wybiegającego bramkarza Warty. Podobnych sytuacji zmarnowano dzisiaj więcej, gdyż w 20 min. Król przynosi z bliskiej choć niewygodnej pozycji.

Na moment do głosu dochodzi

lotny atak gości i z ładoego dośrodkowania prawego skrzydła Kryszkiewicz strzela ale niecelnie. W 2 min. później piękny przyziemny jego strzał broni Frymarkiewicz, a strzał Radojewskiego ociera się o poprzeczkę.

W tym momencie nad boiskiem przechodzi silna burza która utrudnia grę. Teren staje się teraz śliski, a piłka ciężka. Jeszcze przed przerwą ŁKS ma okazję do prowadzenia: ładna kombinacja Herbstreich — Król — Herbstreich kończy się strzałem ostatniego w słupkę.

Po zmianie stron już w pierwszych chwilach Herbstreich znajduje się na 2 mt. przed Fontowiczem fatalnie skrzywia jednak kurs piłki i na tem urywa się na drugi czas ofensywa ŁKS.

Do głosu dochodzi Warta. W 10 min. kombinacja Andrzejewski — Szerfke Kryszkiewicz przynosi bramkę zdobytą przez ostatniego, nie bez winy Frymarkiewicza.

W 15 min. notujemy piękny strzał Szaniawskiego z wolnego broniony przytomnie przez Fontowicza a w chwili później ładna akcja ŁKS kończy się za wysokim strzałem Herbstreicha. Jeszcze trzy krotnie Herbstreich przynosi i strzela obok. Wreszcie w 43 min. Szerfke główką zdobywa drugi punkt dla Warty, która poraż pierwszy od niepamiętnych lat schodzi z boiska łódzkiego zwycięsko.

Sędzia p. Seidner (tym razem dobry. Widzów około 2.000.

Światła i cienie w naturze...

Blona Super Lumichrome o wysokiej barwoczułości i przeciwodblaskowości jest najlepszą blona na świecie. Jest to idealny materiał fotograficzny do zdjęć krótkomi-gawkowych, sportowych, rodzajowych, wnetrz i t. p. nawet przy skąpej świetle lub słabym oświetleniu.

Niezastąpiona przy zdjęciach nocnych. Gra dająca blony Super Lumichrome pozwala na duże odchylenia w czasie naświetlania.

SUPER LUMICHROME LUMIÈRE

Wisła-Strzelec 2:0

ŚWIEDŁCE, 3. 6. — Tel. wł. — Wisła — KS 22 Strzelec 3:0 (1:0). Bramki dla Wisły zdobyli Łyko, Obtułowicz i Artur. Sędzia p. Romanowski z Warszawy.

Goście zademonstrowali grę na wysokim poziomie technicznym, szczególnie w drugiej połowie, gdy przeszli z gry półgórnej do przyziemnej. Pomocnie prawie nigdy nie miało się o ciekawość, co nie zdarzało się w drużynie Strzelca.

W Wiśle bramkarz Madejski był mało zatrudniony. Pychowski z Szumilasem tworzą doskonałą parę obrońców. W pomocy obaj Kotlarczykowie grali koncertowo. Na środku ataku Artur rozdał piłki precyzyjnie. Dzień nie mu sekundowali obaj łącznicy. Ze skrzydeł lepszy Łyko.

Strzelec zawiódł na całej linii. Bramkarz Siadak winy za puszeczone bramki nie ponosi. Obrońcy Gwoździński, dotychczas najmocniejszy punkt brzozy, grali bardzo słabo tak, że z czystym sumieniem można na ich konto zapisać wszystkie bramki. Czajka na pomocy harował do ostatka, pod koniec poszedł nawet do ataku. Stępieniowi nie się nie kleiło. Lewocki ograniczył się do pilnowania skrzydła.

W ataku zadawali Błewicz i Klimek, których w strzałach przesładował dzwony pach. Biegański wypadł błędnie. Ze skrzydeł nadal Strzelec nie ma pociechy.

Drużyny wystąpiły w składach: Wisła: Madejski, Pychowski, Szumilas, Kotlarczyk I, Kotlarczyk II, Jezierski, Soltysik, Obtułowicz, Artur, Reymann III i Łyko.

Strzelec: Siadak, Gwoździński I, Gwoździński II, Czajka, Stępień, Lewocki I, Major, Klimek, Biegański, Błewicz i Kobojek.

Srona atakująca jest początkowo Strzelec, którego napaściny przeprowadzają piłkę do pola karnego i tu gubią się zupełnie. Wisła gra bardziej pianowo, to też przedko zdobywa prowadzenie. W 17-ej minucie piłkę dostaje na wyraźnej pozycji spalanej Łyko. Idzie na przebieg, do piłki biegnie Szumilas i Gwoździński, Siadak odbija piłkę w pole, dostaje ją z powrotem Łyko i strzela do pustej bramki. Pare murowanych pozycji napaściny Strzelca zaprzeczają.

Po przerwie Strzelec daży do wyrównania, lecz nie mu nie wychodzi. Natomiast Wisła w 16-ej min. zdobywa

drugą bramkę ze strzału Obtułowicza. W 44 min. później z linii pola karnego Wisła strzela trzecią bramkę. Artur wykorzystuje zamieszanie podbramkowe. Od tej chwili Wisła uzyskuje przewagę, a parę sporadycznych wypadów Strzelca pewnie broni obrota i bramkarz Wisły.

Sędziował p. Romanowski z Warszawy poza jednym przeoczeniem (zdobycie pierwszej bramki z pozycji spalanej).

Ryga - Wilno 2:0

Wilno, 3. 6. — Tel. wł. — Międzynarodowy mecz piłki nożnej między reprezentacją Rygi i Wilna zakończył się zwycięstwem Łotyszów w stosunku 2:0 (0:0). Drużyna Rygi posiadała ośmiu reprezentantów Łotwy, którzy stale grają w meczach międzypaństwowych. W Wilnie grali więc niektórzy piłkarze, którzy przed dwoma laty walczyli przeciw reprezentacji Polski w Warszawie.

Wilnianie wystąpili w składzie osłabionym, bez obrońców Chowańca i Manieckiego. Gra była mało ciekawa, a nawet w pierwszej połowie nudna. Goście nie mogli się rozegrać, mieli jednak przewagę w polu w pierwszej połowie. Wilnianie nie wykorzystali rzutu karnego w 38 min. przez Zbroję, który zaprzepaścił ten świetny, nadający się do prowadzenia moment.

Po zmianie stron gra ożywiła się. Łotysze zaczynają coraz częściej atakować bramkę Wilna. W 5 min. gry pada pierwsza bramka, strzaloną przez Rawicza. Wilnianie bawią się piłką, która najczęściej znajduje się na aucie. Druga bramka pada w 25 min. ze strzału Taurina.

Od tej chwili tempo gry opada, bo Łotysze zadawalniają się nikłym wynikiem, a wilnianie w dalszym ciągu nie mogą zdobyć się na przeprowadzenie chociaż jednej akcji.

Najlepiej w drużynie Łotwy grali Berzdinh, Szajbel i bramkarz Sławin. W drużynie wilnieńskiej wyróżnili się: Lepiarski, Wysocki i Pawłowski. Sędziował b. dobrze p. Kac. Publiczności 4.000.

W ub. sobotę i niedziele na boisku Skry reprezentacja robotnicza okręgu Gdańsko-Pomorskiego rozegrała dwa mecze z robotniczą reprezentacją chłre Ściżajka i żydowska. U gości najlepszy wypadał obrota, a najlepszy atak.

R. Żydowska — R. Pomorza 0:0. W repr. żydowskiej brak było najlepszych graczy Gwiazdy.

Gra szybka, ostra, przeważnie na środek boiska. Wszelkie zakusy obu ataków likwidowane są pewnie przez obronę obu drużyn, które grały namiętnie. Pomorzanie powinni być miancznie w wygrać. Sędziował dobrze p. Romanowski.

Warszawa — Pomorzanie 3:0 (1:0). Od samego początku gospodarze miały przewagę. Sokolowski zdobywa w 7 m. pierwszą bramkę. Dalsze dwie padają ze strzałów Krzywicka i Smorskiego II. W obu drużynach najlepiej grały znowu tyły. Sędzia p. Wołoszyn.

Publiczności w oba dni było około 5.000 osób.

(m. al.)

Jakubiec z Garbarni wygrywa bieg Kraków--Tarnów--Kraków

KRAKÓW, 3. 6. — Tel. wł. — W dniu dzisiejszym rozegrany został na trasie Kraków — Tarnów — Kraków wyścig kolarzy licencjonowanych i niestowarzyszonych. Od startu aż do mety prowadziła grupa kolarzy, w której znajdowali się faworyci. Rozegrali oni ze sobą walkę dopiero na finiszu. Zwycięzył Jakubiec (Garbarnia) 6:12.09. 2) Bandor (Legia, Kraków) 6:12.09.2. 3) Duda (Garbarnia) 6:12.09.6. 4) Lopiński (Skoda Warszawa) 6:12.10. 5) Trzankowski (CKS, Czestadz) 6:12.10.4. Sensacje wywołał fakt, iż niestowarzyszony zawodnik Badoń zwyciężył wszystkich kolarzy stowarzyszonych i uzyskał czas 6:10.19.

KRAKÓW, 3. 6. — Tel. wł. — W n. d. dziele pod Wawelem rozegrany został poraż pierwszy w Polsce slalom kajakowy na trasie 500 m. Zawodnicy inu. s. n. przebiegać przez 40 bramek, następnie jechać na stojąco, wchodzić do wody i jechać kajakami tyłem. Ciekaw-

wa ta impreza zgromadziła 51 zawodników na 32 łodziach.

W jedynkach sztywnych pierwsze miejsce zajął Grzywiński (YMCA) — Kraków) w czasie 14:45 przed Małskim (Kraków) 14:49. W dwójkach sztywnych wygrali Sadowiński i Richter (Kraków) 13:01. Na jedynkach skladałkach zwyciężył Kühne (Katowice) w czasie 34:59 sek. (czas wraz ze składaniem łodzi). Na dwójkach skladałkach wygrali bracia Siwicki (Kraków) 17:25.

KRAKÓW, 3. 6. — Tel. wł. — Mistrzostwa klasy A w Krakowie dały następujące wyniki: Krowodrza — Ma kubi 1:0. Olsza — Legia 1:1. Grzegorzki — Zwierzyniecki 5:0. Wawel — Korona 4:0.

KRAKÓW, 3. 6. — Tel. wł. — W dniu dzisiejszym rozegrany został bieg uliczny dookoła Krakowa o puchar IKC. W biegu startowało 110 za wodników, ukończyło go 70. 1) Orłowski (Pogoń, Katowice) 11:52.2. 2) Fialka 30 metrów w tyłu. 3) Rak (Bor-

Prusy Wschodnie-Pomorze 1:0 w Bydgoszczy

BYDGOSZCZ, 3. 6. — Tel. wł. — Prusy Wschodnie — Pomorze 1:0 (1:0).

Wczoraj odbył się w Bydgoszczy dawno zapowiadany mecz piłkarski reprezentacji Pomorza z reprezentacją Prus Wschodnich, zakończony nieznacznym zwycięstwem Niemców w stosunku 1:0. Goście odnieśli zwycięstwo dzięki doskonałej grze bramkarza, który wyłapywał wszystkie strzały, a nawet dwukrotnie obronił świetnie jedenastki.

Pomorzanie ustępowali nieznacznie Niemcom w szybkości, szwankowały nadto trochę podania, bo technicznie byli nawet lepsi. Na pierwszy plan wybiła się obrona, a zwłaszcza Maliszewski, który bardzo przytomnie interwen-

jował w niebezpiecznych sytuacjach. Był on też najlepszym graczem w drużynie polskiej.

W pomocy wyróżnił się Lubaw, gracz szybki i zwinny. Napastnikom gości trudno było przejść jego strona. O ataku Pomorzanie trudno coś powiedzieć. Może najlepszym był Suchocki, jednak przy silnej fizycznej obronie Niemców nie mógł nie zrobić. Środkowy Obremski dobrze prowadził cały napad, jednak cierpił on na brak strzałów.

W drużynie gości, jak już na początku zaznaczyliśmy, klasa dla siebie był bramkarz Stefański, pewny w chwytach i biegach — piłka przykładała mu się wprost do rak. Dwie jedenastki obronił w cudowny sposób. Gracz ten zwrócił na siebie uwagę już na meczu Warszawa — Gdańsk. Prócz niego wyróżnił się jeszcze pomocnik Metthies a w napadzie Bendig.

W pierwszej połowie zespół Prus Wschodnich lekko przeważał dzięki większej szybkości. W początkowej fazie gry kilka strzałów napastników niemieckich bronił dobrze bramkarz Sobierajski. Dopiero w 32-ej minucie zwycięskiego gola strzelił zbliżka Bendig po minuciu Lubawego i Droźniewskiego. Polacy mają sposobność wyrów-

nać w 24-ej minucie, ale rzut Obremskiego z jedenastki broni bramkarz. W 38-ej minucie kontuzjowanego Jeziorskiego zastępuje na łączniku Kimmel. Druga okazja mieli Pomorzanie w 44-ej minucie, lecz strzał Suchockiego z paru metrów grzeźnie w rekach Niemca.

W drugiej połowie zaraz na początku Nawrocki zderzył się z pomocnikiem gości Fenigiem przy główkowaniu Jeziorskiego, którego Feniga zniesiono z boiska. Zastąpił go rezerwowo Koenig. Druga ofiara ostrej gry Niemców jest bramkarz Sobierajski, którego z powodzeniem zastąpił Wczyński. Polacy obejmują prowadzenie i nie wypuszczają inicjatywy z rak aż do końca gry. Cóż, kiedy wszystkie strzały napastników pomorskich stają się lupem bramkarza. W 24-ej minucie za rękę obrońcy Janza sędzia dyktuje jedenastkę. Niezbyt silny strzał Droźniewskiego broni przytomnie Stefański. Nadzieje Polaków na uzyskanie remisu spełzły na niczem.

Reasumując całą grę, należy stwierdzić, że Niemcy grali bardzo ostro, a nieraz nawet brutalnie i tylko dzięki sędziemu p. prof. Obstowi nie doszło do większych wykroczeń.

Widzów zebrała się rekordowa ilość; przeszło 6.000 osób.

Admira -- Śląsk 5:3

KATOWICE, 2. 6. — Admira (Wiedeń) — Reprezentacja Śląska 5:3 (2:1). Boisko Policijnego K. S., widzów 3 tys.

Drużyna Śląska, która była zlepszymi graczami nie mogła zaimponować. Strauch zawił obie pierwsze bramki, obrona, zaś ostatnie dwie. Pomoc bez słabego punktu, a zwłaszcza „wszyscybyłsi” Dembski, za to atak fatalny, a najslabsi zaś Katz i Krawiec.

Śląsk: Strauch; Dudek, Mansel; Moczko, Dembski, Dytko; Kessner, Katz, (Ledwoń), Pytel, Wolny, Krawiec.

Wiedziency starają się narzucać grę przyziemną, co im się jednak nie udaje, gdyż już po kwadransie grają jak Ślązacy, półwysoko. Już w 4 min. gospodarze mają okazję do zdobycia gola, nieudolność ich jednak chce, że następuje zryw Admiry, zakończony strzałem Durspeka na pod poprzeczkę. Gra toczy się na całym polu. Po kilku niewykorzystanych zamieszaniach pod bramką gości, wyrównuje w 38 min. Krawiec, mimo interwencji Zohrera pierwszą bramkę dla gospodarzy. W 5 min. później wiedziency uzyskują znowu prowadzenie ze strzału Vogla.

Po przerwie miejsce Katza zajmuje Ledwoń. W 3 min. Wolny pod bramką główkuje, bramkarz z największym wysiłkiem wybijają piłkę, lecz Wolny z najbliższej odległości strzela celnie 2:2. Na widowni niebywały aplauz.

Ogólną uwagę zwraca na siebie Dembski, który ze wszystkich pojedynków wychodzi zwycięsko. W 20 min. piłka dochodzi Kessnera, ten dalekim strzałem podaje ją Wolnemu i prowadzimy 3:2.

Odtąd wiedziency zabierają się do roboty i zdolali w 25 min. zupełnie nieoczekiwanie wyrównać, przez Durspeka. W 5 min. potem

ten sam gracz uzyskuje dalszą bramkę, a na 10 min. przed końcem zawodów Vogel ustala wynik dnia. Sędzia p. Gerblisch.

Zesumując cały mecz wydaje się pewnym, że gdyby nasi chłopcy o godz. 2 i pół nie wyjechali z kopalni po ciężkiej szczybie — mecz byłby bezwarunkowo wygranym.

KATOWICE, 3. 6. — Tel. wł. — Admira (Wiedeń) — Reprezentacja Śląska 5:3 (2:1).

Drugi z kolei mecz wiedziencyków na Śląsku nie wywołał tak samo większego zainteresowania. Goście wystąpili w identycznym składzie, co dnia poprzedniego tylko pozycje Klimy zajął Gał.

Skład Śląska był następujący: Ziaja (Wilisz), Michalski, Stefan, Garus, Kania, Walsz, Piot, Gieroi (po pauzie Wostal), Gec, Teuber, Bochnia.

Wiedziencycy sa od początku panami sytuacji, a drużyna Śląska poprosiła nie istnieje na boisku. Halneman strzela w tym czasie 2 bramki. Prowadził jednak Ślązaków oduszcza trema i następuje kilka zrywów, uwieńczonych upragnioną bramką. Strzelcem jest Teuber. Za chwile karny za faul Michalskiego trafia w poprzeczkę.

Po pauzie znow Ziaja fatalnie przepuszcza lekką strzał Halnemanem. Naskutek tego jego miejsce w bramce zajmuje Wilisz. Piękny zryw Wostala zostaje uwieńczony bramką, a dwie dalsze zdobywa Durspekt. Ponowny wyład Ślązaków przynosi gol z przytomnego strzału Wostala.

Zawodowcy odtąd zatrudniają czołwo Wilisza, który brawurowo interwenjuje. W 32 m. sędzia dyktuje karny, broniony zresztą bardzo pięknie przez Zohrera.

Austria (Wiedeń) rozegrała w Bjełsku mecz z reprezentacją miasta i wygrała 3:2 (3:0). Obrona austriacka zlekceważyła pod koniec drużyny Śląska i pozwoliła Bielskiemu strzelić dwie bramki. Gole dla Austrii strzelił Specht (2) i Stroh. Widzów 4000.

Trio obronne najlepsza formacja Ruchu, zostaje wkrótce poważnie wzmocniona bektem katowickiej Diany, Czemiśsem

Na terenie Warszawy

Pierwszy mecz watepolowy o mistrzostwo Warszawy De.f.in — ZASS 3:2. Po przerwie ZASS rozegrał się, lecz nie nie mógł wskórać, wobec doskonałej gry specjalnie sprządzonego na ten mecz bramkarza Szabłowskiego z Grodna, gdzie odbywa on powołanie wojskowa w 76 p. p. ZASS ratyfikowy i nie orientuje się w przepisach, dwie bramki zdobył z rzutów karnych. Wszy sioce trzy bramki dla De.f.inu strzelił Świdem, Sędziował b. dobrze p. B. Baranowski.

Mistrzostwa kl. A W. O. Z. P. N. d. a. w następującym wyniku:

Warszawianka — Orkan 6:0 (2:0). Bramki dla Warszawianki strzelił: Sochan (3), Zaborowski (2) i Wiczezorek. Sędzia p. A. Gryttenberg.

Skoda — P. Z. L. 5:2 (2:1). Skoda z Górskom na środku ataku. Bramki dla Skody strzelił: Kościuszka i Marjan; po 2 i Gajcy, dla P. Z. L. Grabowski i Dziewiecki. Sędziował dobrze p. M. Walczak.

Świt — Barkochba 6:1 (0:1) Bramki dla Świt zdobyli: Bzdak (2), Car. Jankowski, Wronski, Wkorkacz, dla Barkochby Lapon II.

Legia — Polonia 2:0 (1:0). Wobec nieprzybycia sędziogo WOKS-u, obie drużyny zgodziły się na rozegranie

Sprawa Teofila Czyży. b. kierownika kancelarii Z. Z. o zdefraudowaniu 15.000 zł. była rozpatrywana w sądzie ap. acyjnym. W pierwszej instancji Czyży został skazany na 1 rok więzienia z zawieszeniem. Od wyroku tego odwołał się prok. Korol.

W drugiej instancji z oskarżeniem przeciwko Czyżowi wystąpił prok. Grabowski, który wniósł o skazanie Czyży na 5 lat więzienia. Po przemówieniu obrońcy Czyży adw. Fogla, przez sądu Krawczak wydał wyrok, skazując Czyży na dwa lata więzienia bez zawieszenia.

W ustychnych motywach wyroku prezes Krawczak podniósł, że wyrok na Czyży odstraszy innych przestępców, którzy szafują groszem publicznym.

Adw. Fogiel zapowiedział kasację od wyroku sądu apelacyjnego.

W praktyce było jeszcze gorzej. Nisze bowiem czynności administracyjne...
Jakże w lecie
ASPIRINA
jest niezłębna

Walka na hippodromie Łazienek już zaczęta

Pierwszy sukces Polaka. W potędze skoku nie mamy głosu. Piękna postawa amazonek

Trzy dni konkursów mamy już za sobą. Rozpoczęto w piątek, 1 b. m. od konkursu ujeżdżania konia, (proba na czworoboku odbyła się w I. D. A. K.), który zakończono w niedzielę 3 b. m. przed południem próbą w skokach przez przeszkody rozegraną na stadjo nie łazienkowskim.

W serii I, przeznaczonej dla koni urodzonych w r. 1927-ym i młodszych triumfował rtm. Kulesza (instruktor w Szkole Jazdy C. W. Kaw. w Grudziądzu), zdobywając na Abd-Elkirim 1-szą nagrodę (19 i 8/12 punkta), a pozatem na Zagadce — 6-tą. Drugi por. Korytkowski na Złotej Pani (19 i 10/12 pkt.).

W serii II, przeznaczonej dla koni urodzonych w r. 1926 i starszych zwyciężył mł. Lewicki (G. I. S. Z.) na Dunkamie (15 i 5/12). I jeździec i koń potwierdzili swą klasę zeszłoroczną (w r. ub. mł. Lewicki na Dunkamie wygrał I serje). 2) gen. Anders na Regent II (20 3/12), 3) rtm. Kuchciński (Grudziądz) na Nasurtuji (20 8/12), 4) gen. Anders na Saki (27 1/12). Start i sukcesy generała brygady Andersa należy powitać specjalnym aplauzem.

W sobotę 2 b. m. zaczęły się właściwe konkursy międzynarodowe. Ze względu na znaczną ilość zapisanych koni, serje II konkursu otwarcia, przeznaczona dla koni, które wygrały nagrody pieniężne względnie honorowe w konkursach międzynarodowych Towarzystwa, rozegrano przed południem, już od 8-ej rano.

Warunki tej serji: 15 przeszkód wysokości 1,30 mtr., szerokości 4 mtr.; szybkość 400 mtr. na minucie i za przecięcenie normy czasu punkty karne, w razie równości błędów rozstrzyga lepszy czas; długość parcoursu około 900 mtr.

Z koni zagranicznych startowały w tej serji tylko 3 konie francuskie, w tym Obscur pod por. de la Chauvelais zdobył czwartą nagrodę. Zwyciężył kpt. Ruciński (CWAirt. — Toruń) na Kl. Roksanie (czas 1:38.2), 2) por. Komorowski (C. W. Kaw. — Grudziądz) na Owoc II (1:38.4), 3) rtm. Szostand (C. W. Kaw. — Gr.) na Donese (1:40.2), 4) mł. Lewicki na Kikimora (1:56). Wszystkie one przeszły parcours bez błędów, o miejscu decydował czas.

I serja konkursu otwarcia, przeznaczona dla koni, które nie zwyciężyły w konkursach międzynarodowych Towarzystwa (warunki te same, jedynie wysokość przeszkód 1,25 mtr. i szerokość 3,50 mtr.), zakończyła się wielką niespodzianką. Zdawało się, że młode konie polskie i młode doświadczeni jeźdźcy nie dadzą rady Niemcom i Francuzom. Tymczasem pod koniec serji por. Gutowski (17 p. ul. Włk.) niekiedy przeprowadził Warszawiankę bez błędów, w znakomitym czasie (1:31.2) zdobywając rtm. Moman (Niemcy) na Benno (1:34.4) zdawałoby się już pewną i nagrodę, 3) por. Czerniaw

ski (17 p. ul.) na Dion (1:36.2) — także wielką niespodzianką, 4) por. Gudn de Valerin (Fr.) na Exercice (1:36.4), 5) p. A. Holst (Niemcy) na Ahnherr (1:37.2), 6) kpt. Nobili (Fr.) na Melcino (1:37.8). 18 koni przeszło parcours bez błędów.

Na zakończenie pierwszego dnia odbyła się III serja konkursu otwarcia, przeznaczona dla pań i jeźdźców cy-

walnych o nagrody ofiarowane przez Warszawski Klub Jazdy, Warunki: 13 przeszkód wys. 1.10 mtr., szer. 3 mtr., tempo 400 mtr. na minutę.

Do ostatniej chwili prowadziła p. Wałewska, amazonka o ładnym stylu, która doskonale przeprowadziła wal. Odwet (1:28.4). Pod koniec serji poprawił czas Polki bardzo szczęśliwie jadący tym razem p. Holst (N.) na

Sachsenwald (1:26.6), który znając czas p. Wałewskiej „wycisnął” ze swego konia wszystkie możliwości. Dwa razy tracił przeszkodę — ale drag nie spadł, 3) p. Orłowska na kl. Olenywa (1:38), 4) p. Leska (Rozdzina Wojsk) na kl. Aldona (1:39), 5) p. Holst na Blanka (1:41.4), 6) p. Schön (Ślaski Kl. Sp.) na Dorion (1:49.7). Miło było patrzeć jak ten niemłody już

kawalerzysta kapitalnie siedzi na koniu i znakomicie go wyczuwa. Wogóle 8 koni przeszło parcours bez błędów. W niedzielę 3 b. m. rozegrano konkurs potęgi skoku. Zawód sprawił nam komitę Olaf pod por. K. Hasse. Jeździec zbyt blisko zaatakował przeszkodę (5-tą) i rozwalił ją dokumentnie spadając z konia. Parcours złożony z 8 przeszkód wy-

sokości od 1,30 do 1,60 (dwie takie) szerokości 5 mtr. (tempo 325 mtr. na min.); przeszło bez błędów tylko 6 koni.

W pierwszym rozgrywce 3 przeszkody podwyższono o 10 cm. Ten parcours tylko 2 konie przeszły bez błędów: Melcino pod kpt. Nobili (Fr.) Tora pod por. Brandt (N.) Emocjonująca rozgrywka przy powtórnie podwyższonych (skakano już tylko cztery przeszkody) przeszkodach wygrał „bezbłędny”, bardzo elastyczny Melcino, gdyż Tora zrzuciła zadem drag na ostatnim „wagoniku”. Trzecią nagrodę zdobył por. de Barfillat (Fr.) na Wilcome (4 błędy w rozgrywce), a 4, 5 i 6 podzielili się Elni i Moman na Baccarat, p. Holst na Eryb i rtm. Najner (3 p. ul.) na Ład. Każdy z nich stracił w rozgrywce 2 przeszkody (6 bł.). Sukces Łada zupełnie nieoczekiwany, gdyż on dość łatwo i pewnie najlepsze polskie konie

Sensację budził niebawymie wysoko skaczący (pół metra „zakładu” nad każdą przeszkodą) Moskal kpt. Fr. Mrowca (5 D. A. K.), który niestety zbyt blisko naprowadzony stracił jedną przeszkodę. Wśród 18 nagrodzonych koni w tym konkursie znalazło się załowie 4 polskie!!! Bardzo wymowne.

Konkurs Łazienek o nagrodę honorową „Expressu Porannego” (14 przeszkód wys. 1,20 mtr., szer. 3 mtr., ten po 440 mtr. na min.) zaczął się przy deszczu. Niewiele dobrej jazdy widzieliśmy w tym konkursie o czem mł. świadczy 11 nieukończonych parcoursów. Parcours był bardzo ciężki, wymagający dużej elastyczności i wytrzymałości konia. Tutaj triumfował aż na dwa konie bezkonkurencyjny wśród jeźdźców cywilnych p. Holst: 1) Ahnherr 0 bł. 1:42, 2) Sachsenwald 0 bł. 1:42.6. Znakomicie pojechała p. Rozniszowska na Szanghaju, który jednakże nie dorwał wytrzymałości i szybkości koniowi n. Holsta, przekraczając normę czasu (2:06 — 2 1/4 bł.), 4) p. A. Leska na kl. Aldona (klasz doskonale wygymastykowana, łatwy skok) — 4 bł. 1:42.6, 5) p. Z. Chodkiewiczówna na Nicponu (4 bł. — 1:44.4), 6) p. K. Skarżyński na Tlie Lad (4 bł. — 1:54.2)

Ogólnie biorąc konkursy są ciekawe ze względu na wysoką klasę jeźdźców niemieckich (Brandt, Holst, Moman) i ich znakomicie wypracowane konie (raz wysoki poziom jeźdźców i koni francuskich. Łotysze jeżdżą z wielkim sercem i zacięciem, ale bez wielkiej umiejętności (brzydki i wadliwy ślad, nieestetyczne „pompowanie” i t. p. Przedstawiciel Szwecji — rtm. Oern jeździ bardzo spokojnie i poprawnie. Koniom jego jednakże brakuje precyzji.

Pokazało się kilka dobrych koni młodego pokolenia, bodajże najbardziej interesujący jest Zbieg mjr. Dziadulskiego, T. G.

Pojedynek dwu linii strzelców

przynosi sensacyjny wynik 7:4 na meczu Ruch--Garbarnia

Katowice, 3. 6. — Tel. wł. — Ruch — Garbarnia 7:4 (3:0).

Mecz dwu pretendentów do tytułu mistrzowskiego zwał bito boisko Ruchu niewidzianą dotąd ilość około 15.000 widzów. Zawody stały na wysokim poziomie, nie dostrzoił się jednak do nich katastrofalny wprost sędzia p. Laskowski. Niemili zwłaszcza zgrzyt wywołały starcia graczy Garbarni z arbitrem, gdyż mecz ten zaszczylił swą obecnością szereg osobistości ze świata urzędowego i zespół wiedeńskiej Admiry.

Garbarnia wystąpiła do zawodów bez Smoczka, Lesiaka i Haliszki, górnoślązacy w pełnym składzie. Jasnym punktem gości była obrona i tank zespołu Pazurek; reszta słaba.

W zespole mistrza najlepszym graczem okazał się wsządobyłski Dziwisz, reszta dobra.

Skład Garbarni: Koszowski; Konkiewicz, Joks; Pazurek II, Wilczkiewicz, Soldan; Skwarczewski, Waliński, Maurer, Pazurek I, Riesner.

Ruch: Ploch; Wadas, Kacy; Dziwisz, Badura, Zorzycki; Urban, Gemza, Peterek, Wilimowski, Włodarz.

Grę zaczynają ślązacy. Sędzia już w drugiej minucie daje się we znaki odgwizdaniem murwaney sytuacji rzekomo spalonego Włodarza. Peterek przetrzeźwuje dyktowany wolny, a w 5 minucie Ploch z trudem broni strzał Pazurka na kornier i za chwilę bombę Riesnera Krakowianie ujmują całkowicie inicjatywę w swoje ręce i stale nacierają na bramkę gospodarzy. — Najbardziej chyba stremowiana osobą na boisku jest sędzia.

Peterek zaprzepaszcza murwaną pozycję. Kóg bity przez Włodarza główkuje po mistrzowsku Pe-

terek, Koszowski jednak jest na miejscu. W chwilę później Peterek z 5 metrów fatalnie przynosi piłkę nad poprzeczką. Teraz Ruch się pomału rozgrywa i gra staje się otwartą. W 15-tej minucie Peterek z 2 metrów znów przegłówkuje. Odtąd Garbarnia narzuca gospodarzom wprost mordercze tempo.

Następuje zryw Ruchu, przyczem obrońca broni na kornier. Kornier Urbana Gemza zamienia przytomnie w 18-tej minucie na bramkę. — Bramka uzyskana w 4 minuty później przez Wilimowskiego była swego rodzaju majstersztykiem. — Garbarnia przestawia drużynę. W 31-szej minucie Peterek usta-

ła wynik do przerwy dalekim strzałem przyziemnym. Potem następuje istne bombardowanie bramki krakowian, Koszowski jednak pięknie broni.

Po przerwie Garbarnia znów zmienia nieco skład, co jej wychodzi już na lepsze. W 2 minucie Peterek z wypracowania Urbana i Gemzy strzela z 11 metrów czwartego gola. W 6 minucie Waliński wystrzkuje nieporozumienie tyłów mistrza i zdobywa pierwszą bramkę dla Garbarni, która odtąd przechodzi do ofensywy.

Zryw Ruchu przynosi bardzo niebezpieczny moment pod bramką gości, kończy się jednak niewykorzystanym kornierem. W 12-tej minucie Ploch fatalnie przepuszcza bity przez Pazurka wolny.

W 22-giej min. jeden z obrońców fouluje Peterka, ale ten, mimo kontuzji, egzekwuje karne.

Garbarnia odtąd niepotrzebnie gra ostro i zaczyna foulować, zmieniając uprzednio jeszcze raz skład. Nadmienić tutaj wypada, że zawodnikom Garbarni brak dyscypliny. Gdy sędzia wyklucza Pazurka II, ten nie chce zejść z boiska, motywując to tem, że sędzia także powinien wykluczyć Dziwisza, na co arbiter chyba tylko dla spokoju zgadza się, tak, że obaj opuszczają pole walki.

W 30-tej min. po kombinacji Urbana z Wilimowskim, ten ostatni ustala wynik na 6:2. W 32-giej min. w zamieszaniu podbramkowym Waliński strzela nieuchronnie.

Pod koniec meczu arbiter już swemi śmieszniemi rozstrzygnięciami prosto prowokuje graczy i publiczność. W 44-tej minucie Gemza bije wolny, Koszowski broni, a Peterek poprawia. Na skądnie przed końcem zupełnie niespodziewanie Pazurek ustala wynik na 7:4.

Bokserzy w Ameryce

Korespondencja własna Przeglądu Sportowego

Chicago, 22 maja.

Od czasu ostatniego mego listu spędziłyśmy czas na ostrym treningu, przygotowując się sumiennie do jutrzejszej walnej rozprawy. Ogólna opinia o nas jest bardzo dodatnia, prasa przewiduje wynik 8:8. Drużyna czuje się bardzo dobrze.

Według opinii znawców zrobili chłopcy nasi ogromne postępy od pierwszego dnia sparringu w Chicago. Swych sparring partnerów, miejscowych bokserów, którzy zapoznawali ich ze stylem amerykańskim zawodnicy nasi roznosili w ringu.

Skład drużyny amerykańskiej jest bardzo silny; wybrano go dopiero dziś z pośród 15 bokserów szkarzawych i trenujących wspólnie pod okiem trenera Danny Baer, który też dziś wyznaczył reprezentantów na spotkanie. W Ameryce trener ustala skład.

W ciągu ostatnich kilku dni przemawialiśmy często do różnych radiostacji w języku polskim. W niedzielę byliśmy na specjalnym nabożeństwie w kościele św. Jana Kantego gdzie miejscowy proboszcz Bartylak witając nas przed kazaniem prosił ażeby zawodnicy walczyli nie dla laurów osobistych lecz dla chwały Polski. Jak piszą miejscowe dzienniki, poraż pierwszy-

witano w ten sposób sportowców z ambony polskiego kościoła. Po Mszy św. odbyło się przyjęcie na plebanji.

Po obiedzie jedna część drużyny pojechała na base-ball, a druga, której absolutnie nie mogła zainteresować ta gra poszła do kina.

Wieczorem o godz. 7 odbyło się powtórnie przyjęcie i powitanie nas przez Polaków zamieszkałych na południu Chicago. Uroczystość ta odbyła się w pięknym Douglas-Parku, publiczności zebrało się około 30.000 osób. Program mniej więcej ten sam co w Humbold - parku.

Po uroczystości udaliśmy się z powrotem do hotelu samochodami przystrojonymi we flagi polskie i amerykańskie pod eskortą policji na motocyklach, która syrenami wstrzymywała ruch uliczny aut.

W sobotę byliśmy świadkami strasznego pożaru rzeźni chicagowskiej. Wyjazd z Chicago nastąpi w sobotę 26.V. przez Kanadę, z Montrealu statkiem „Montcalm” wracamy do Hawru i przez Paryż — Berlin do kraju. O ile nie będzie żadnych przeszkód na morzu to będziemy w Poznaniu 6-czerwca o godz. 1.06 w nocy a w Warszawie o godz. 6.20 rano pociągiem paryskim.

Fest.

52 kolarzy startuje na trasie 150 km. pod Łodzią

ŁÓDŹ, 3. 6. Tel. wł. — Piękna impreza kolarska odbyła się dziś w Łodzi: jubileuszowy wyścig KS Zjednoczone (150 km.) o charakterze ogólnopolskim, który zgromadził na starcie 52 zawodników z 17 klubów m. in. 12 kolarzy warszawskich i trzech poznańskich. Trasa wyścigu była wyjątkowo ciężka, prowadziła bowiem przez nie najlepsze szosy podmiejskie i biegła przez Aleksandrów, Łutomiersk, Łask, Serców, Belchatów, Pabjanice, Rude i spowrotem do Łodzi. Start był wspólny.

Wyścig prowadzili przez cały czas goście stołeczni, z których nikt jednak nie chciał na fatalnej trasie ryzykować ucieczki. Dopiero na ulicach miasta zawodnicy rozciągnęli się w długi wąż. Tu więc odbył się ciekawy i zacięty finisz obserwowany przez tłumy publiczności.

Zwyciężył Mieczysław Kapiak (Prad Warszawa) jeden z bohaterów zeszłotygodniowego wyścigu Expressu Porannego w 5:05:57-6 przed Wasłewskim (Świt Warszawa) 5:06:04; 3) lo-

dziann Kolodziejczyk z Resursy 5:06:06; 4) Ignaczak (Prad Warszawa); 5) Komornicki (Fort Bema Warszawa); 6) Woźniak (Fort Bema Warszawa); 7) Odartus (ŁKS Łódź); 8) Boher (Tram. Warszawa); 9) Kudlak (Warszawa). Na dalszych trzech miejscach trasy wschodzące gwiazdy łódzkiego kolarstwa Rykhal, Leśkiewicz, Dematowicz wszyscy z Wima.

Na dalszych miejscach długa lista lokalnych zawodników porzeczłana nazwiskami zamiejscowymi, a mianowicie 16) Woźniak; 19) Jazwiec (W. T. C.); 22) Kapak (Prad); 23) Szymański; 26) Kluj; 28) Myszkiewicz i trójka poznańskich.

Białystok. W pierwszym kroku bokserem zwyciężył: w papierowa: Włuknianuk; musza: Dzienis, piórko: Zusin; półśrednia: Walniewski. Mistrzostwa siatkówek: Jagiellonia — KPW. 2:0. ZKS — SMP 2:1. KPW. (Starosielce) — KPW. 2:0.

Tarnów. Tarnovia — Grzegorzceki 1:0. Cenne zwycięstwo z liderem tabeli. Bramka: Krawczyk.

CHRZANOWSKI ZWYCIĘŻA POLAKA NA TAŚMIE w biegu 5 km. podczas trójmeczku lekkoatletów: Wima — Ł. K. S. — W. K. S. w Łodzi.

Mistrzostwo Polski w siatkówce pań

Rozegrane w Wilnie mistrzostwa Polski w piłce siatkowej pań, zgromadziły na boisku tylko 3 drużyny przyjezdne i jedna miejscowa.

Udział w mistrzostwach brały: AZS, Warszawa, AZS, Lwów, Sokół Grudziądz i AZS, Wilno.

Nie były więc reprezentowane trzy silne okręgi: Poznań, Łódź i Kraków. Trzeba zaznaczyć, że drużyna H. K. S. z Łodzi przyjechała do Wilna zdekompletowana tylko z 4 zawodniczkami, które przyglądały się rozgrywkom.

Mistrzostwo jak było do przewidzenia zdobyły panie AZS warszawskie w swoim najsilniejszym składzie: Cegielska, Brzustowska, Piotrowska, Piotrowska, Bielecka, Włastelica i Holfejrówna. Brakło więc tylko Wiśniowskiej. AZS warszawski nie stracił ani jednego punktu.

Walka o tytuł została de facto rozegrana już w pierwszym meczu między AZS, Warszawa, a AZS, Lwów 2:0. Charakterystycznym jest, że Lwów prowadził 8:0, a potem 10:6, ale warszawianki po zapoznaniu się z systemem gry wzięły się do roboty zwyciężając zdecydowanie. W drużynie warszawskiej wyróżniły się Cegielska

i Stefańska przy siatce, a Brzustowska w obronie i w głębi boiska.

AZS łwowski znacznie się poprawił, ale jeszcze jest słaby. Wyróżniła się jedynie tylko Batiukówna.

Sokół Grudziądz — to najsłabsza drużyna. Poziom gry — początkująco-plazowy.

AZS, wileński jest drużyna nadzwyczaj ambitna, ale słaba technicznie. Panie są źle zgrane. Drużyna grała w piątce? Na wyróżnienie zasługują: Mewesówna i Siesicka.

Wyniki techniczne są następujące: AZS, Warszawa — AZS, Lwów 15:13, 15:4, AZS, Warszawa — Sokół Grudziądz 15:4, 15:1, AZS, Wilno — Sokół Grudziądz 15:8, 15:6 i ostateczny mecz, który zadecydował o mistrzostwie na korzyść Lwowa, AZS, Lwów — AZS, Wilno 15:4, 13:15, 15:12.

Punktacja ogólna 1) AZS, Warszawa 6 pkt. 2) AZS Lwów 4 pkt. 3) AZS, Wilno 2 pkt. 4) Sokół Grudziądz 0 pkt.

Mecze sędziowali: Olszewski i Kosielski. Zawodcom przyglądało się około 1000 widzów. Organizacja słaba.

ŁÓDZIE

wszelkiego typu, kajaki, materiały na łódzie — tania: Grochowska 3, HOFFMAN.

P.S.U.
CENNIKI GRATIS.

POLSKA SPÓŁKA SPORTOWA WARSZAWA,
AL. JEROZOLIMSKA Nr. 23.
TEL. 9.90-15.
RAKIETY PIEKI
Slazengers'a DUNLOPA OLMARA
Ceny ściśle fabryczne
NAPRAWA RAKIET
najlepszymi strunami świata,
nowy naciąg zł. 20, wstawienie
struny 1 zł., naciąg tańszy
zł. 15, struna 70 gr.

DELFIN
kajaki składane
żagle, namioty,
akcesoria
Juljan Woysław
Warszawa Wierzbowa 9. t. 20680

Wydawnictwo „DYSK”
Warszawa, Al. 3-go Maja 9/11. Telefon 9.76-25

ŁÓDZIE

sportowe, turystyczne, żaglówki, ślizgacze, motorówki, yachty, kajaki, wiosła wykonuje solidnie i tanio

Wydawnictwo „DYSK”
Warszawa, Al. 3-go Maja 9/11. Telefon 9.76-25

Poznań jednak woli mieć P. Z. B. u siebie pod ręką

Walne zebranie Poznańskiego OZB wybrało ponownie ustępujący zarząd. Skład jego przedstawia się następująco: prezes — por. Łapiński, wiceprezesi — p.p. Wiencel i Budzbon, sekretarz — o. Gucki, skarbnik — p. Bielewicz, przewodniczący wydz. sportowego — p. Suszczyński, spraw. sędziowskich — p. Derda, kapitan awiazkowy — o. Tomaszewski, kospondarz — d. Zaplatka, referent zdrowia — dr. Szulc.

W przyszłym sezonie projektuje się rozegranie następujących spotkań: 9 września Poznań — Ponorze w Grudziądzu, 7 października Poznań — Warszawa, 2 listopada Poznań — Berlin w Berlinie, 13 stycznia zawody międzynarodowe z jednym z poważniejszych przeciwników. Uchwalono domagać się od P. Z. B. 50 procent czystego zysku z meczu Polska — Niemcy w Poznaniu.

Zebranie, któremu przewodniczył wiceprezes Warty p. Edmund Szymo miał przebieg bardzo harmonijny.

Sokół poznański mistrzem drużynowym w klasie B. Finałowe zawody o drużynowe mistrzostwo POZLA w klasie B Sokół — AZS (P) miały przebieg bardzo ciekawy i przyniosły nieznaczne zwycięstwo Sokolowi w stosunku 51:49 p. Trudno było do o-

statniej chwili przewidzieć, kto zwycięży i dopiero dyskwalifikacja sztafety szwedzkiej A. Z. S. ostatniej konkurencji dnia zdecydowała o wyniku.

W poszczególnych konkurencjach zwyciężyli: 100 m: Wojciechowski (S) 11.8, 400 m: Siuda (A) 56.5, 1500 m: Łukasiewicz (S) 4:27.4, skok wwyż: Roniecki (A) 1.70, skak. wdol: Kaczmarek (A) 6.13, kula: Kaczmarek (A) 11.73, dysk: Kaczmarek (A) 34.45, oszczep: Poloszek (A) 45.69, 4x100 m: Sokół 47.2, sztafeta szwedzka: Sokół 2:13.

Mistrzostwo Poznania w hokeju na trawie zdobyli Zuchowaci Zw. Strzeleckiego, bijąc w decydującym spotkaniu Wartę 1:0.

Wywoływacze
i inne - chemikalia
fotograficzne
pierwszej krajowej produkcji
Andrzeja Cejzika
o najlepszych
Warszawa: "Żądać wszędzie"

ROWERY
balonowe, części rowerowe, gumy, narzędzia sprzedaje
WOLAŃSKI, KRUCZA 18 „GWIAZDA”

Fotografujcie
własnym aparatem Piękno Polski!
Aparaty i przybory fotograficzne poleca
FOTO-GREGER Poznań, 27 grudnia 18
Największy wybór Najniższe ceny
Za nadesłaniem znaczka poczt. 30 gr. otrzymacie bezpłatnie bogato ilustrowane katalogi

ŁÓDZIE KAŻDEGO TYPU
wiosłarskie, żeglarskie i wycieczne,
oraz przybory do łoch, dostarcza w dobrym wykonaniu i po cenach przystępnych
WŁADYSŁAW URBANIAK POZNAŃ
STOCZNA JACHTOWIŁA ŁÓDŹ DROGA DEBIŃSKA 10

Półfinały w mistrzostwach Francji

Ostatnie piłki polskie w Paryżu. Anglicy wyeliminowani z dublów

POLSKA PARA MIESZANA WYELIMINOWANA!

Jedrzejowska i Tłoczyński opuszczają kort paryski po przegranym meczu z późniejszymi finalistami turnieju: Quistem (w środku) i Ryan (z tyłu).

Paryż, 1 czerwca.

I znów egzamin na korcie centralnym. — Trudno aby półfinał był grany gdzieś indziej.

Jedrzejowska bała się tego występu. Trenowała poprzednio raz, w piątek rano na „centralnym”, ale czyż to nie jest trochę za mało?

Czy były jakie szanse przeciw Jacobs, Palfrey? Bądźmy szczerzy — żadne. W najlepszym razie para angielsko-polska mogłaby przegrać w trzech setach, ale nigdy wygrać. Zresztą jak może dwójka pań wygrać przeciw mixtowii!

A parę Jacobs, Palfrey można uważać śmiało za mixta. Jacobs spełnia rolę mężczyzny, a Palfrey kobiety. Jacobs smuczeje z każdej pozycji, a na to nawet przebiegłość Noel nie pomoże.

Stremowana Jedrzejowska grała słabo, dość powiedzieć, że niewy-

grała ani jednego swojego serwisu. Drajw nie siedział i grzał co chwila w siatce. Palfrey również była stremowana i psuła smecz, jednak w drugim secie się rozegrała.

Pierwszy set poszedł prędko; nie nie wychodzi naszej parze. Przy stanie 2:0, wygrywa serwis Palfrey, ale to wszystko co mogli zrobić i przegrywają 6:1.

W drugim secie idzie trochę lepiej: Amerykanki prowadzą 2:0, ale Noel wygrywa swój miękki serwis, a Palfrey przegrywa swój i jest 2:2. Podaje Jedrzejowska i ma 40:30, jednak gema przegrywa.

Wkrótce jest 4:2 dla Amerykanek. Noel jednak wygrywa serwis, Palfrey powtórnie przegrywa i gra się wyrównuje na 4:4. Niestety Jedrzejowska łatwo przegrywa serwis, a potem następuje niezapowiedziane podanie Jacobs. Mecz przy pierwszym meczbolu kończy się 6:4.

Jedrzejowska otrzymała trzecią nagrodę w postaci bonu na... 250 franków!

Po dojściu do półfinału, Jedrzejowska miała wiele ofert na double w Wimbledonie. Najpoważniejsze

Bruxela, w czerwcu.

Po wyeliminowaniu Belgii z turnieju o mistrzostwo świata, sezon piłkarski skończył się. Jedyne tylko Daring wyjeżdża na dwutygodniowe tournée rozrywkowe i w przelocie zawiadzi o naszej emigracji we Francji, rozgrywając spotkanie z tą samą drużyną, z którą Pogoń lwowska pokonała 7:2. Będzie to jednocześnie ostatni mecz piłkarski emigracyjnych i skład drużyny polskiej na Igrzyska Emigracji w Warszawie zostanie definitywnie ustalony.

Eliminacje dotyczące wychodźstwa polskiego w Belgii zostały już również ukończone i zależy tylko od środków pieniężnych, kto pojedzie do kraju. Jan Nowak wyzdrowiał już zupełnie i udział jego w Igrzyskach jest zapewniony. Rodacy w kraju będą węc mieli możliwość na miejscu sprząć talenty tego górnik, który pracując cały dzień w mrocznych kopalniach, znajduje jeszcze czas na trening i osiąga wreszcie imponujące wyniki. Ostatnio biegał on na zawodach w Spa i na 1500 m. miał 4:15, przyczem należy zaznaczyć, iż Nowak jest długodystansowcem i najlepsze czasy uzyskiwał na 5 — 10.000 m.

Walasiewiczówna wyleciała już do Polski na statku Pulaski i przybędzie do Gdyni około 12 czerwca.

partnerki były Francuska — Golschmidt i Hiszpanka — Alvarez. Polka wybrała Alvarez.

Piątek był dniem półfinałów w double. Pogromcy Anglików Hecht i Menzel spotkali się z Crawfordem i Mr. Grathem. „Czesi” grali o klasę gorzej niż z Hughesem i Perrym i przegrali 3:6, 6:1, 6:1, 6:1. Wielki Menzel chciał być za sprytny, zbyt szybko chciał kończyć

piłkę i nic mu niewychodziło. Australijczycy byli b. pewni. W drugim półfinale stanęła znów para australijska Turnbull, Quist przeciw Francuzom Borotrze i Brugnowi. Turnbull jest lepszym dublistą niż singlista, ale Quist nie dorósł jeszcze do meczy międzynarodowych. Francuzi grali dobrze, lepiej niż z Hare i Austinem. Borotra odzyskał swój return. Skor dla Francuzów 6:2, 14:12, 6:2. Dru-

gi set był niezwykle zacięty, przyczem serwisy wygrywały. Podczas tego seta Australijczycy mieli dwa razy setbole.

W półfinale mixta „starsza pani” Ryan triumfowała wraz z Quistem, bijąc zeszlorzonych mistrzów Scriven i Crawforda 6:2, 4:6, 6:2. Scriven grała doskonale, ale Crawford zawiódł.

Jedrzejowska i Hebda w niedzielę rano powrócili do Polski.

Paryż, 31 maja.

Prasa francuska nie jest zadowolona z obecnego turnieju. Pisze się: „Cóż z tego, że dziś Stefani pobili Perriego, Boussus — Austina czy też Cramm — Menzla. Za tydzień czy za miesiąc rezultat może być równie dobrze odwrotny”. Niemca superasów — wielkich raket jak Tilden, Cochet czy Vinez. Wniosek stąd prosty, prasa tutejsza do-

KONSUL RZPLITEJ W NOWYM JORKU ZBYSZEWSKI WITA BOKSERÓW

przybyłych na mecz w Chicago. Od lewej: Sipliński, Kajnar, Miśkiewicz, Rogalski, Karpiński, Rothol, Pilat, Majchrzycki. Obok p. konsula (1) jego małe dziecko w stroju krakowianeczki.

maga się otwartych turniejów. A opinia publiczna jest we Francji tak silna, że kto wie, czy już w najbliższej przyszłości nie zrealizuje swoich marzeń;

Nadszedł dzień półfinałów

— najgorętszy i najpamiętniejszy dzień turnieju. Rozpoczęły go panie. Scriven była szybsza od Aussem i pobiła Niemkę względnie łatwo 7:5, 6:3. W drugim półfinale Jacobs łatwo wyeliminowała Mathieu 6:2, 6:2. Jacobs niesamowicie podcina piłki, wyprowadzając zupełnie z uderzenia. Amerykanka — to chłopiec w spódnicy, gra jej oparta jest na najlepszych wzorach męskich. Zna kobieta w tej chwili nie ma chyba, gry tak wszechstronnej jak ona. Francuska grała dobrze, a mimo to była bezsilna.

Pojedynek von Cramma z de Stefanem, zakończył się wygraną Niemiec 3:6, 6:4, 6:1, 3:6, 6:2. Cramm jednak wypadł wiele bliżej niż w meczu z Menzlem. Coprawda Stefani jest w doskonałej formie, i ani trochę nie jest podobny do Stefaniego, którego pamiętamy z Warszawy. Forhand Włocha jest zadowolony.

W drugim półfinale Crawford miał wiele kłopotu z leworęcznym Boussus. Dziwny gracz jest z tego Crawforda. Nie jest on wcale efektywny, nie posiada on bomb Tildena czy smecz Borotry. Gra jego wydaje się miękka — temsamem jest niesłychanie trudna, gdyż Australijczyk uderza piłkę b. wcześnie — co nadaje jej znakomitą szybkość. Crawford jest daleki od zeszlorzonych formy — dość powiedzieć, że psuł przynajmniej połowę smeczów.

Za to Boussus gra jak nigdy, jego piłka jest niezwykle płaska. Crawford wygrywa 1-go seta 6:2. W trzecim secie Boussus ma dwa setbole i mimo to przegrywa 7:5. W czwartym secie Boussus gra cudownie, prowadzi 3:0. Crawford budził się jednak zaczyna grać i zdobywa 5 gemów skolei i w końcu seta 6:4.

K. Gryźewski.

Przeciwnicy Polaków w mistrzostwach Francji zostali pokonani w turnieju pocieszna. Jamain przegrał z Galepe 3:6, 4:6. Leven pobit Merc'er (Szwajcaria) 7:5, 9:7, ale przegrał z George 6:2, 6:8, 2:6. Pierre przegrał z Orfanian 2:6, 2:6. Lucetti z Tebarre 6:8, 1:6.

AUSSEM i STAMMERS zmierzyli się w ćwierćfinale mistrzostw Francji. Zwyciężyła Niemka.

Automobilizm

Jest rzeczą znaną, że w ostatnich dwóch sezonach zmieniła się istotnie sylwetka wyścigów samochodowej. Postęp techniki przeszedł maksymalną granicę szybkości daleko ponad 200 km/g., dając równocześnie wielki wzrost czynności bezpieczeństwa przed zastosowaniem nowych metod budowy podwozi i ulepszenia jednej z najdrażliwszych stron samochodu wyścigowego — hamulców.

Obecnie na terenie europejskich wyścigów prym wiodzie włoska fabryka Alfa Romeo, która konsekwentnie wywalczyła sobie pierwszeństwo przed francuską fabryką Ettore Bugatti.

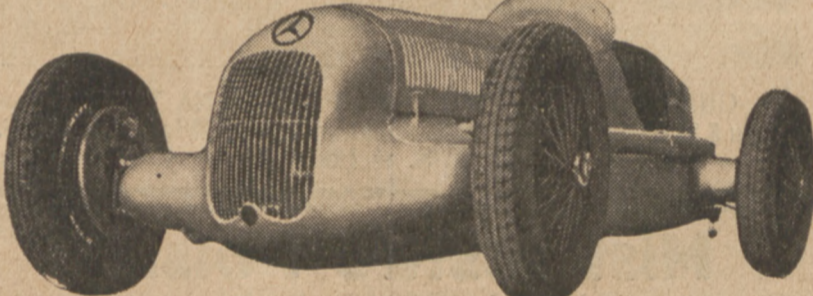
Pomimo wielkich i rewelacyjnych zwycięstw, podkreślonych sukcesem Guy Molla, w obiegła niedziele w wielkim wyścigu na torze Avus, hegemonia Alfę jest poważnie zagrożona przez dwie fabryki, przychodzące coraz bardziej do głosu, a mianowicie: włoska Alfieri Maserati i niemiecka Mercedes Benz.

Pierwsza posiada rewelacyjne modele w kategoriach 1.100 i 3.000

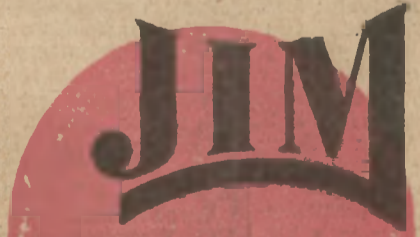
ccm., a ostatnio wypuściła wspólną 16-cylindrowką.

Mercedes Benz lansuje w tym roku zupełnie nowy model 8-cyl. 3.000 ccm. oprofilowany aerodynamicznie i obiecuje sobie po nim wiele. Coprawda, pierwszy nim wyjechał ich występ na Avus wypadł nieprzyjemnie dla fabryki, gdyż maszyny zostały wycofane przed startem, tem niemniej trzeba się liczyć z tym modelem, który jest przecież owocem pracy jednej z największych fabryk samochodów sportowych w Europie. Mercedes Benz jest już drugą maszyną, oprofilowaną aerodynamicznie. Pierwszą jest słynny Auto Muion, konstruktora Porsche, na którym Stück bit rekord jazdy godzinnej.

Najbliższe dwa miesiące przyniosą wiele ciekawego materiału w związku z zapowiadzianym całym szeregiem imprez międzynarodowych. Na nie szykują się wszystkie fabryki i wówczas rozegrać będzie pojedynek Alfa Romeo contra Bugatti, która nie może przeboleć utraty swej hegemonii i za wszelką cenę chce ją zdobyć powtórnie.

NIEDOSZŁY ZWYCIĘZCA Z TORU AVUS pod Berlinem, specjalny wóz marki Mercedes Benz.

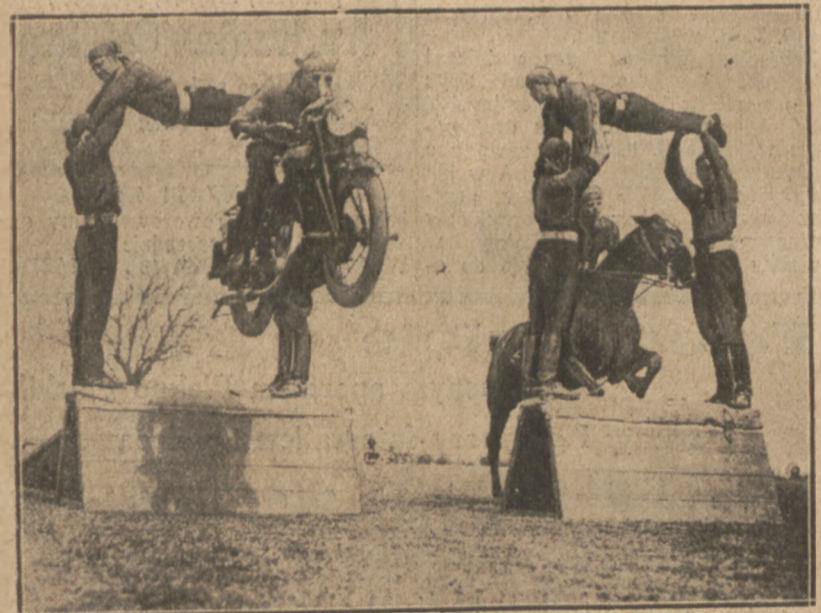

Jedyna guma do zucia o trwałym smaku

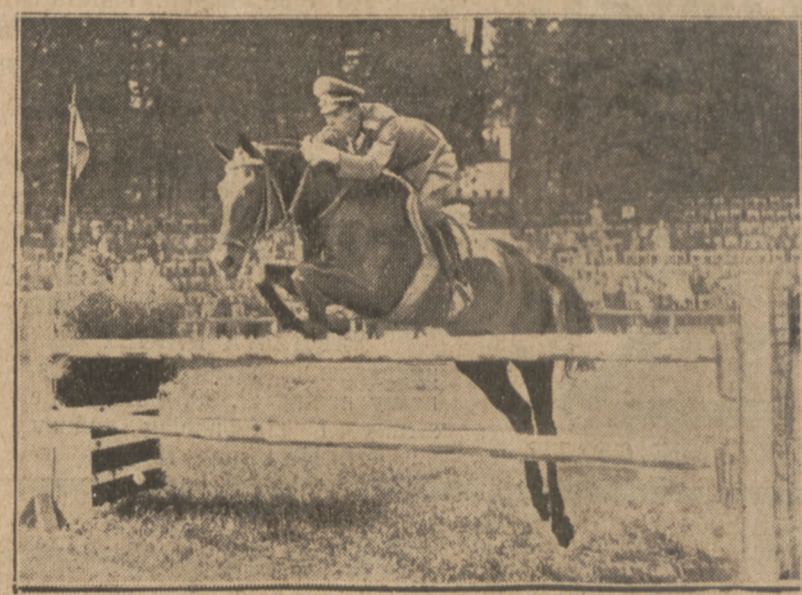
E. WEDEL

CARLO AGOSTANI, czołowy szpadzista włoski, wzmnie udział w mistrz. Europy na terenie Warszawy.

CYRK ARMJI JEGO KRÓL. MOŚCI Eicktowne popisy wojskowych akrobatów na pokazie w Londynie.

POR. BRANDT (Niemcy) bierze czysto jedną z przeszczód w konkursie otwarcia.

C. GRABOWSKI Szpitalna 7 tel. 246-47 RAKIETY i piłki tenisowe, siatkówki koszykówki, football KAJAKI wiosła, ubiory, obuwie, nagrody, wszelki sprzęt gimnastyczny—tanie. Naprawa rakiet

Prenumerata wraz z przesyłką pocztową w kraju oraz w Czechosłowacji, Austrii i Węgrzech zł. 2.40 miesięcznie, kwartalnie zł. 7. W innych krajach europejskich oraz zamorskich zł. 3.— miesięcznie, kwartalnie zł. 9. Cena ogłoszeń: za wiersz wysokości 1 mm. szerokości szpalaty red. zł. 0.80, poza tekstem zł. 0.40.

Redakcja, Administracja i Drukarnia „Prasa Polska”, S. A. Warszawa, Marszałkowska 3/57. Centrala Tel.: „Prasa Polska” 8-02-40. Konto w P. K. O. 13120.

Filja: Jasna 10. tel. 693-72. Redaktor naczelny i odpowiedzialny: MARJAN STRZELECKI Redaktor przyjmuje w poniedziałki, wtorki, piątki i soboty od 12 — 14-ej. Wydawca: Sp. Akc. „Prasa Polska”